

Han Leder Mig

Joseph Henry Gilmore, 1862

William Batchelder Bradbury, 1864

♩ = 108

1. Han le - der mig— hvad him - melsk tröst Den ljuf - va tan - ken
2. Än ge - nom sor - gens mör - ka dal. Än ge - nom gläd - jens
3. Lär mig, o Gud, att slu - ta in, Min hand för - u - tan
4. Och när mitt van - drings - lopp är slut. Och med din nåd jag

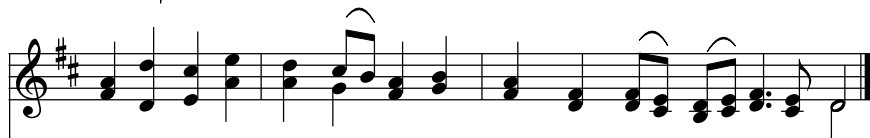
ger mitt bröst: Hvar helst jag är, hvad helst jag gör. Mig Gud vid han - den
bloms - ter - sal. Vid stil - la bäck, på ök - nens sand— Stads hål - ler mig hans
knöt i din. För - nöjd hur helst min lott jag får. Då jag har Gud, som
käm - pat ut. Jag räds ej ens för dö - dens svall, Ty Gud ock der mig

Kör

stän - digt för.
säk - ra hand. Han le - der mig, han le - der mig! Ja, med sin hand han le - der mig! Ack,
med mig går. le - da skall.

att jag tro - get följ - de då, Den hand som huldt mig le - der så!

